

Vraag 1: Wat is de aanleiding?

Het Staatstoezicht op de Mijnen heeft geadviseerd de regeling aan te passen met het oog op de veiligheid van groen gas. Hiernaast zijn er afspraken over internationaal transport van gas gemaakt tussen de netbeheerder van het landelijke gastransportnet en de transmissiesysteembeheerders in de buurlanden. Tot slot zijn er ontwikkelingen met waterstof, wat door de gasnetten getransporteerd kan worden.

Vraag 2: Wie zijn betrokken?

(1) Invoeders van gas waaronder groen gas, (2) netbeheerders en (3) afnemers van gas.

Vraag 4: Wat is het probleem?

De huidige eisen aan groen gas borgen de veiligheid bij de gebruikers niet voldoende. Voorts is de regeling niet in overeenstemming met internationale afspraken. Tot slot is het wenselijk waterstof meer ruimte te geven waar de regeling nu onnodig beperkend zou kunnen zijn.

Vraag 4: Wat is het doel?

Een veilige en efficiënte gasvoorziening die fossiele-CO₂-uitstootreductie bevordert.

Vraag 5: Wat rechtvaardigt overheidsinterventie?

Slechts de overheid kan de regeling verbeteren.

Vraag 6: Wat is het beste instrument?

De regeling is knellend of ontoereikend. Om dit aan te pakken is het beste instrument het aanpassen van de regeling. Alternatieven zijn allemaal minder doelmatig of effectief. Bijvoorbeeld het tegen hoge kosten vergaand bewerken van gas om maar aan de huidige vereisten te blijven voldoen.

Vraag 7: Wat zijn de gevolgen voor burgers, bedrijven, overheid en milieu?

Voor afnemers van groen gas wordt de veiligheid beter geborgd. Als er meer ruimte komt voor duurzame gassen dan wordt de fossiele CO₂-uitstoot beperkt wat een doel van het kabinetsbeleid is.